

АРХИЕРЕЙСКО БОГОСЛУЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ” НА ТОМИНА НЕДЕЛЯ

Във Втората неделя след Пасха - Томина, с благословението на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит, в храма беше отслужена празнична Св. Литургия, възглавена от Мелнишки епископ Герасим - главен секретар на Светия Синод на БПЦ-БП.

В съслужение с него бяха председателят на храма протойерей Емилиян Костадинов, протойерей Димитър Москов, иконом Антоний Алексиев, протоиерей Йоан Чикалов, иеромонах Никанор - игумен на Църногорския манастир и протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнявани от клиросните певци Трайче Попов, Диан Иванов и Веска Илиева.

Беше постриган за четец в Българската Православна Църква служителят на храма - Веселин Цанков.

Негово Преосвещенство Мелнишкия епископ Герасим се обърна към християните, изпълнили храма с празнично слово за Томина неделя.

Представяме цялото слово на Мелнишки епископ Герасим :

„Честни отци,

Възлюбени в Господа братя и сестри,

В днешната неделя ние споменаваме едно велико чудо, което се е случило със св. ап. Тома. Случило се е, за да укрепим нашата вяра и за да разберем ние повече за естеството на Възкресението на нашия Господ и Спасител Иисус Христос. Тъй като такава велико чудо като възкръсването от мъртвите и този преломен момент в човешката история е бил много труден за разбиране, труден е за разбиране и сега. Как точно е станало това, как Господ е възкръснал, как е изглеждал след това? И за да няма недоумения, за да няма спекулации, за да няма след това въпроси излишни, Господ се явява на учениците Си така както е, дори се храни пред тях, яде вощен мед и риба, за да им покаже, че е Същият и че не е призрак, привидение или някво друго същество, а не Той Самият. Но св. ап. Тома не е бил с тях и не повярвал. Светите отци казват, че св. ап. Тома от радост просто изрекъл тези думи, защото такава огромна радост е преизпълнила сърцето му, когато разбрал за Възкресението на Христа, че просто казал „това е невероятно, аз трябва да Го видя, да Го пипна”, както и ние често пъти казваме „по-добре ръка да пипне, отколкото сто пъти да чуеш”. И това негово неверие, което наричаме понякога нарицателно някой, който се съмнява „Тома Неверни”, всъщност се обръща в полза - и в негова полза, и в полза за всички нас. Защото от Евангелското четиво, което чухме днес и това дивно събитие, ние разбираме, че Христос е възкръснал в плът, възкръснало е същото това тяло Христово, което е било разпънато на кръста - с дупките от гвоздеите на дланите, с прободените ребра - което прави чудото на Възкресението още по-невероятно в нашите очи, но и

надеждата ни става по-голяма. Защото ние, умирайки с нашите грешни тела, имаме надеждата, че някой ден ще възкръснем за нов живот и телата ни ще се възобновят и ще бъдат нови в Христа Исуса, така както Той ни показа на нас. Затова това неверие Томино, това съмнение – както често пъти Господ прави, го изведе за наша полза и за полза на всички поколения християни след това, за да могат да чуят и да повярват.

И накрая Господ казва на Тома: „Тома, ти Ме видя и повярва, а блажени са тези, които не са видели и са повярвали.“ Всички ние сме наследници на тези, които не са видели, но вярваме. Вярваме така, както вярва и Тома – Исус Христос е Господ наш и Бог наш. И така ще бъде завинаги до свършека на света, защото Той е с нас и сега. Амин.

Специално поздравяваме в днешния ден и отец Емилиян, който именно днес навършва 50 години! Един благословен юбилей, една възраст, която е разцветът може би на силите на един благословен мъж; и Бог да му дава сили в свещеническото му служение – все така усърдно да продължава да се труди. Скоро ще се зарадваме и с един прекрасен нов храм, вярвам в това. И с Божия помощ всичко е възможно. Когато човек се труди искрено и от сърце пред Бога, дори и да се забавят нещата, дори да не станат веднага, Бог има грижа и лека-полека ще стане всичко така, за да бъде за слава Божия и за прослава на Неговото име. Но за да стане това, той трябва да се потруди, затова ние благодарим на отец Емилиян – не за неговите успехи, а за неговите трудове. Пътят е много важен, крайният резултат е само последната точка, но как човек стига до там – всичките нерви, всичката пот, всичките и понякога разочарования, които преживява, те са много важни и приличат на пътя на Христос. И така нека бъдем и ние достойни Негови последователи. Благодарим ти, отец Емилияне!”

Негово Преосвещенство епископ Герасим поздрави и отец Йоан, който също е роден на днешния ден: „Колко прекрасно е, че в Църквата всички сме заедно и можем заедно да празнуваме нашите радостни моменти, а и да споделяме нашите тъги! Благодарим на Бога затова, че ни е събрал!”.

Специални поздравления и благопожелания той изрази и към новопостригания четец – Веселин Цанков – за много здраве, духовни сили, вярно служение в енорията; да има готовност за изкушения, но и за благодатта, която идва след това.

Отец Емилиян, от името на духовенството, на църковното настоятелство, на боголюбивите християни, изпълнили храма – на всички православни християни в енорията, благодари на епископ Герасим за това, че отново беше сред нас на празника и изрази благопожелания за крепко здраве, духовен мир и сили от Бога за архипастирското му служение и предаде нашата синовна благодарност към Негово светейшество Неофит, Патриарх Български. Отец Емилиян благодари и на отците за съслужението и особено на отец Никанор, който уважи празника и нашата енория, от която е бил част.

Празникът в храма завърши с цветя, многолетствие и със споделена от всички нас радост.

